

Mihailo Pupin, naučnik i pronalazač, najveći doprinos nauci dao je u oblasti telefonije, pronalaskom tzv. "Pupinovih kalemova" i višestruke telefonije. Doprineo je razvoju matematičke fizike, termodinamike gasova i otkrio je sekundarno rentgensko zračenje. Profesor na Kolumbija Univerzitetu, nosilac jugoslovenskog odlikovanja Beli orao Prvog reda i počasni konzul Srbije u SAD.

Rođen je 9. oktobra 1854. u Idvoru, Vojna granica - Austrougarska monarhija. Osnovnu školu i srednju školu pohađao u Idvoru i Pančevu (1864 - 1872), nastavio u Pragu (1872-1874).

Godine 1874. napušta Evropu i odlazi u SAD. Radi razne poslove, uglavnom kao radnik sve do 1879. Kada se posle raznih kurseva upisuje na Kolumbija Koledž, Njujork, 1879. godine. Diplomira 1883. na Kolumbija koledžu. Dobija stipendiju kao odličan student i odlazi u Evropu, na Kembridž i Berlin. Bio prvi Tindalov stipendista.

Na Kembridžu se posebno bavi proučavanjem Maksvelove teorije. Specijalizira i matematiku, posebno Lagrandžovu Analitičku mehaniku; Usavršava se kod Lorda Rejlja i Stoksa. Prisustvuje čuvenim Hercovim eksperimentima.

1889. brani u Berlinu doktorsku disertaciju iz fizičke hemije - OSMOTSKI PRITISAK I NJEGOV ODNOS PREMA SLOBODNOJ ENERGIJI.

1889. po povratku u USA započinje karijeru kao profesor elektrotehnike na Kolumbija Koledžu.

1887. odlazi u Berlin i radi pod rukovodstvom Hermana Helmholca,

1890. drži predavanje o naizmeničnim strujama. Drži prva naučna predavanja o prolasku struje kroz razređene gasove,

1896. otkriva sekundarno rentgensko zračenje,

1901. postaje profesor elektromehanike. Odigrao važnu ulogu u afirmaciji elektrotehnike kao nove naučne discipline odvojene od fizike i mašinstva.

1902. ostvaruje prvi veliki uspeh u naučnom radu rešavajući problem izdvajanja harmonijskih oscilacija (matematičkim putem). Na ovim radovima zasniva se njegov pronalazak VIŠESTRUKTE TELEGRAFIJE - PUPINOV KALEM. Pronalazak Pupinovog kalema mu donosi slavu i bogatstvo. 1902. Prodaje svoje patente i Markonijevoj kompaniji.

Objavio je oko 70 tehničkih članaka, desetine naučnih rasprava i 35 patenata (po najnovijim istraživanjima 83). Objavio je svoju autobiografiju "Sa pašnjaka do naučenjaka" (Immigrant to Inventor) za koju je 1924. dobio Pulicerovu nagradu. Pored ove objavio je i knjige: "Nova reformacija", "Romansa o mašini" i "Termodinamika".

Razvio je ideju negativne otpornosti, nastavio rad sa vakumskim cevima, bavio se termodinamikom i teorijskom fizikom. Sve do penzije 1929. ostao na Klumbija univerzitetu, a nekoliko poznatih fizičara i nobelovaca - Armstrong, Miliken, bili su njegovi studenti. Biti Pupinov student smatralo se za privilegiju.

1927. osnovana Pupinova laboratorija na Kolumbija Univerzitetu.

1931. prvo veliko otkriće u Pupinovoj laboratoriji – teški vodonik (Harold S Ureu, Nobelova nagrada 1934.).

Od 1919. intenzivno se bavio politikom, bio uključen u najviše američke krugove i zalagao se za stvaranje Jugoslavije i imao uticaja na svoga prijatelja tadašnjeg američkog predsednika (Wudrow Wilson) u određivanju granica, nove države. Bavio se humanitarnim radom, osnivao mnoge fondove za pomoć otadžbini i srpskom narodu koje je obilato finasijski pomagao. Bio je najveći "lobista" i najbolji "ambasador" koga je Srbija ikad imala.

Pupin je bio oženjen Amerikankom Sarom Katarinom Džekson iz Njujorka. Imao je sa njom ćerku Varvaru, udatu Smit.

Premинуo 12 marta 1935 godine u Njujorku i sahranjen u Bronksu.

- • ["Pupinove duhovne vrednosti", Milan Božić, pat. inž.](#)
- • ["Patenti Mihajla Pupina", Mr Snežana Šarboh](#)